Miesten ja naisten maailmasta

Jatkan vielä Waltarin juhlavuotta antamalla taas muutaman sitaatin häneltä.

Maailma on jättiläismäinen näyttämö, elämä on saatanallista näytelmää, jonka ainoana juonena on taistelu vallasta. Mikään petos, kavaluus tai rikos ei ole liian musta, jos sen kruunaa menestys. Menestyksen kirkkaudessa maailma unohtaa kaiken muun.
Waltari Mika, Tanssi yli hautojen, WSOY 1971, s. 73-74.

Taistelu vallasta jatkuu myös sukupuolten välillä. Waltarin romaaneissa naiset vievät seksuaalisen valtansa kautta miehiltä sekä järjen että omaisuuden. Harva on onnistunut kuvaamaan naisen seksuaalista valtaa ja miehen heikkoutta sen edessä niin vakuuttavasti kuin hän
Taistelu vallasta jatkuu. Kohtuullisesti löydetty tasa-arvo ei sitä liennytä. Päinvastoin. Mitä pienemmästä vallan erosta kilpaillaan, sitä kiivaammin siitä taistellaan.

Kaksi miestä ovat viime aikoina nostattaneet tämän taistelun intohimoja. **Henry Laasasen** kirja Naisen seksuaalinen valta (Multikustannus 2008) käsittelee sukupuolten välistä suhdetta seksuaalisen markkina-arvoteorian valossa. Kirjan aineisto on pohjana tulevalle väitöskirjalle jonka työnimi on: *Miksi miesten ongelmista ei tule tasa-arvo-ongelmia.*
Markkina-arvo ennustaa, kuinka tasokkaan partnerin henkilö kykenee hankkimaan. Naisten markkina-arvot ovat keskimäärin miesten markkina-arvoja korkeammat, koska naisiin kohdistuu suurempi kysyntä pariutumismarkkinoilla. Netissä miesten parinetsintäilmoituksia löytyy moninkertaisesti enemmän kuin naisten. Henry hahmottaakin suuren joukon nuoria luuserimiehiä, jotka jäävät ilman seksiä ja parisuhdetta, koska pariutumismarkkinat käyvät heille henkisesti ja taloudellisesti liian kalliiksi. He eivät koskaan tavoita joka miehen unelmaa kolmesta kerrasta viikossa. Mitä pienempi markkina-arvo miehellä on, sitä enemmän hän joutuu parisuhdemarkkinoilla maksamaan.
Waltarilla tuskin olisi mitään kiistelemistä Laasasen kanssa, mutta nettikeskustelusta päätellen monella muulla näyttää olevan.

Ei ole olemassa rakkautta, sanoi Ptahor päättävästi.Mies on surullinen, jos hänellä ei ole naista, jonka kanssa maata. Mutta kun hän menee ja makaa naisen kanssa, hän on maattuaan vielä surullisempi. Niin on ollut ja niin on oleva.
Waltari Mika, Sinuhe Egyptiläinen, WSOY 1947, s. 75.

Pasi Malmin väitöskirja, *Discrimination against Men – Appearance and Causes in the Context of a Modern Welfare State* tarkastettiin viime viikolla. Hän on tutkinut suomalaisen miehen tilannetta oikeuden edessä ja tullut siihen tulkokseen, että lähes kaikki suomalaiset miehet joutuvat kokemaan elämänsä aikana sukupuolisyrjintää. Se ei kuitenkaan ole kovin suosittu aihe tasa-arvopoliittisissa keskusteluissa. Tietenkin on olemassa hyvä veli –verkostoja, mutta yhä enemmän on muodostunut myös hyvä sisar –verkostoja, joiden edessä mies on aika voimaton.

Erityisesti huoltajuuskysymyksissä mies on auttamattomasti altavastaaja. Miehen on kyettävä todistamaan ex-vaimonsa juopoksi tai mielisairaaksi päästääkseen huoltajuuskiistassa edes samalle viivalle hänen kanssaan.

Miesten harteilla on niin pitkä historiallinen syyllisyyden taakka, että meitä pidetään ihan pelleinä jos kehtaamme esitellä itsemme millään tavalla naisten väkivallan tai syrjinnän uhreina. Siihen vetoava mies voi kokea kaksinkertaisen nöyryytyksen.

En ole vielä saanut Pasi Malmin väitöskirjaa käsiini, mutta sen verran olen nähnyt sen keskeneräsiä osia että mielelläni luen jos joku tuo sen tuliaisena.

Waltari kuvasi rakkautta vainoaikaan. Eikä se sen ihmeellisemmäksi ole muuttunut lama-aikanakaan. Joskus ei vain ole mukavaa katsella peiliin:

Ja äkkiä hän vihasi itseään syvemmin ja tulisemmin kuin milloinkaan ennen, vihasi omaa teeskentelevää sävyään, oikullista, tarkoituksetonta kiivasteluaan ja sanojensa epärehellistä keimailua. Koko ajan olen puhunut maalatuin sanoin, niin kuin naiset maalaavat huulensa, hän ajatteli itsekseen, niin inhottava olen.
Waltari Mika, Rakkaus vainoaikaan, WSOY 1943, s. 72

Kuitenkin voi tulla vastaan se hetki jolloin ei yksinkertaisesti enää jaksa osallistua tähän julmaan peliin:

Jonakin yönä murrut, tiedät sen edeltäpäin
Kun olet kylliksi surrut, himoinnut, hammasta purrut
Tiedät sen edeltäpäin.
Waltari Mika, Kirjailijan muistelmia

Minä olen sen yleensä tiennyt vasta jälkikäteen, sitten kuin joillekin asioille on liian myöhäistä tehdä mitään. Voi vain surra sitä mitä tuli tehtyä ja katua mitä jäi tekemättä.
Silloin on tärkeää olla yksin ja vielä tärkeämpää olla yhdessä.

Ei mikään harmita naista enemmän kuin havainto, että miesten välillä voi tapahtua sellaista mitä nainen ei koskaan voi ymmärtää.
Waltari Mika, Mikael Hakim, WSOY 2002, s. 891.